herpy

PILEGIFTFRØER

Three-striped Poison Frog

Ameerega trivittata

Ameerega trivittata er en stor, dagaktiv pilegiftfrø på 4-6 cm fra Amazonas' skovbund. Den er sort med to lysegrønne striber langs siderne, og hannen bærer i en enkelt omgang ofte 15-30 haletudser på ryggen til vand. Frøen kræver et rummeligere terrarie end de små pilegiftfrøer.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Epipedobates trivittatus; Dendrobates trivittatus; Phobobates trivittatus* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**4-6 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**70 × 50 × 50 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**23-25 °C**
Temperatur, nat	**19-22 °C**
Luftfugtighed	**70-100 %**
Vand	**Vandskål** dybde 1-2 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Kønsmoden	**12-24 mdr.**
Æg pr. lægning	**15-40**
Klækning	**15-22 dage**
Larvetid	**40-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Vogter æggene og bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Alle arter i slægten Ameerega står på CITES bilag II, så handel over grænser kræver CITES-papirer. Opdrættede dyr bør sælges med dokumentation for afstamning. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ameerega trivittata hører til de store pilegiftfrøer. Hannen bliver omkring 4 cm og hunnen op til 6 cm, målt fra snude til kloak. Ryg og sider er sorte, bugen er sort med et blåligt skær bagtil, og benene er gulgrønne eller lysebrune. Fra snuden og ned mod bagbenene løber to gulgrønne sidestriber. Farven på striberne varierer mellem lokaliteterne: oftest er de grønne, men gule og orange dyr findes også. Huden på ryggen er fint kornet, mens flanker og bug er glatte, og tæerne har ingen svømmehud.

Arten blev beskrevet af Johann Baptist von Spix i 1824 og har siden stået i slægterne *Epipedobates*, *Dendrobates* og *Phobobates*, før den kom til *Ameerega*.

Pilegiftfrøer danner ikke selv deres giftstoffer, men optager alkaloider fra de myrer og andre smådyr, de æder i naturen. Hos vilde *A. trivittata* fra flere bestande er der fundet alkaloider af typen decahydroquinoliner i huden. Hvor kraftig giften er for mennesker, er ikke dokumenteret, og vilde dyr regnes derfor kun for mildt giftige. Dyr, der er opdrættet på foderdyr som bananfluer og springhaler, får ikke giftstoffer og regnes for ufarlige. Vask alligevel hænder før og efter kontakt, og rør ikke frøerne unødigt, fordi deres hud er følsom.

Levetid og kuldstørrelse i fangenskab er ikke dokumenteret for arten selv. Levetiden er lånt fra pilegiftfrøer i almindelighed.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

Udbredelse og levested

Ameerega trivittata lever i det nordlige og vestlige Amazonas og de tilstødende lavlande: i det nordlige Brasilien, det østlige Peru, Bolivia (blandt andet Pando), det sydlige Colombia (Putumayo og Amazonas), Venezuela (staten Bolívar), Guyana og Suriname. Arten er sandsynligvis også til stede i Ecuador og Fransk Guyana, men det er ikke bekræftet, så de to lande er ikke medtaget på kortet.

Frøen findes i lavlandet fra omkring 40 m op til 500-600 m over havet. Arten er vurderet som ikke truet, men skovrydning er en trussel lokalt.

> **Oprindelig udbredelse:** Bolivia, Brasilien, Colombia, Guyana, Peru, Surinam og Venezuela.

LEVESTED

Ameerega trivittata lever på bunden af primær og sekundær regnskov i lavlandet, i løvlaget og tæt ved småvand. Den findes også ved periodiske ferskvandsmoser og i skovkanter, hvor der står vand i regntiden. Frøen er dagaktiv og lever mest på jorden, men hannerne klatrer op på forhøjninger for at kalde, og arten kan ses op til 1 m oppe i bromelier og træer.

I naturen skifter året mellem regntid og en tørrere periode. Hannerne indtager og forsvarer små territorier i regntiden, og her foregår parringen. Hunnerne er ikke territoriale. Æggene lægges i løvet i regntiden, og hannen bærer haletudserne til vand, som kan ligge flere hundrede meter fra hans territorium. Hovedføden er myrer, som der er rigeligt af på skovbunden.

Temperatur og luftfugtighed i skoven er høje og stabile hele året. Det er ikke dokumenteret, hvor kold natten bliver på de enkelte lokaliteter.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Et terrarie på mindst 70 × 50 × 50 cm (længde, bredde, højde) passer til to voksne *Ameerega trivittata*. Arten er stor og aktiv, hannen vil have plads til et revir, og frøen klatrer gerne, så giv den grene og hævede siddepladser. Større er bedre, især hvis dyrene skal yngle. Et regnanlæg og en forstøver anbefales. Glas holder fugten og giver fri udsigt, men låget skal have store ventilationsflader med net, så luften ikke står stille.

Bunden bygges bioaktiv: et drænlag af ekspanderede lerkugler eller grus nederst, et net som skillelag og derover en fugtig plantejord, for eksempel en blanding af kokosfibre, orkidebark og sphagnum. Læg et tykt lag løv øverst. Løvlaget er frøens naturlige levested, holder på fugten og giver skjul. Tilsæt springhaler og isopoder, som spiser affald og samtidig er ekstra føde.

Indret med bromelier, bregner, mos, rodstykker og korkbark, så der er mange skjulesteder, og så synslinjerne brydes. Det mindsker strid mellem dyrene. Unger kan holdes sammen i en gruppe, så længe der er plads. Rens vandskålen ofte, og fjern døde blade og skimmel.

Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Dagtemperaturen holdes på 23-25 °C, og om natten sænkes den med 3-4 °C til omkring 19-22 °C. Udsvinget over året skal være lille, 1-2 °C. Frøer er følsomme over for varme: temperaturer over cirka 29 °C er farlige, og en jævn temperatur er vigtigere end det præcise tal.

Placér terrariet, så det ikke står i direkte sol, og brug en termostat, hvis rummet er for køligt. Kan terrariet ikke holdes under 26 °C om sommeren, skal det flyttes til et køligere rum. Mål temperaturen med et digitalt termometer nede i terrariet.

Arten har ikke vinterhvile i fangenskab. Mange pilegiftfrøer får en kort, tørrere periode med mindre sprøjtning for at sætte gang i ynglen; se afsnittet om parring.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal ligge på 80-90 % det meste af dagen, tæt på 100 % morgen og aften, og den må falde til omkring 70 % midt på dagen. Længere tid under 70 % er farligt, især hvis frøen ikke har adgang til vand. Sprøjt med osmose- eller regnvand to til tre gange om dagen i 10-20 sekunder, eller brug et tågeanlæg eller regnanlæg med timer. Et sidste sprøjt om aftenen får gemte foderdyr i bevægelse, så frøerne finder dem.

Hold luften i bevægelse med god ventilation, så der ikke opstår skimmel eller stillestående luft. Bliver det for tørt, trækker frøerne sig ind i skjul, og huden tørrer ud. Det kan være farligt på få dage.

VAND OG VANDKVALITET

En lav vandskål på 1-2 cm vand er nok. Skålen skal være så lav, at en unge kan komme op af den, og med sten eller mos i kanten. Skål og vand skiftes ofte, og skålen rengøres med varmt vand uden sæbe.

Brug osmosevand, regnvand eller afkloreret postevand. Padder optager vand og stoffer gennem huden, så undgå sæbe, rengøringsmidler og klor i terrariet. En vandskål er ikke nødvendig, medmindre man vil have yngel, men et lille vandpunkt giver ekstra sikkerhed, hvis fugten falder. Undgå vandfald med pumpe, som kan svigte og forurene vandet.

LYS OG UVB

UVB er ikke dokumenteret som nødvendigt for pilegiftfrøer i almindelighed, og for netop denne art er der ingen oplysninger. Et svagt UVB-lys (Ferguson-zone 1) er valgfrit. Det vigtigste er et LED-lys med planteegnet spektrum i 10-12 timer om dagen.

Giv frøerne skygge og skjul, så de kan trække væk fra lyset, hvis de ønsker det. Vælg lys, der ikke opvarmer terrariet nævneværdigt.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Kosten består af små levende leddyr. I naturen er det hovedsagelig myrer, men i fangenskab bruges flyveløse bananfluer (*Drosophila melanogaster* og *D. hydei*), springhaler, små isopoder, sigtet engplankton og indimellem nyklækkede fårekyllinger. Springhaler og isopoder i terrariet giver frøerne konstant noget at gå på jagt efter. Fordi arten er stor, kan voksne tage *D. hydei* og små fårekyllinger.

Unger fodres hver dag, voksne tre til fire gange om ugen med 20-50 fluer pr. frø efter størrelse og appetit. Drys foderet med et kalkpræparat med D3 ved hvert måltid og med et multivitaminpræparat en til to gange om ugen. Skift mellem tilskuddene, så der hverken bliver for lidt eller for meget. Lad frøerne bestemme: rester tyder på for meget foder, og begærlig jagt er et godt tegn.

Bananfluer kan let dyrkes selv i kulturer på et næringsmedie. Start nye kulturer, før de gamle er brugt op.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Hannerne kalder højlydt og forsvarer små territorier, mens hunnerne er rolige. Det er ikke dokumenteret, hvordan arten opfører sig i grupper i fangenskab, så par er den sikreste holdform. Unger kan holdes sammen til de bliver kønsmodne, og derefter kan der opstå konflikter, især hvis der er to hanner.

Pilegiftfrøer bør så vidt muligt ikke håndteres: huden er tynd og følsom, og stress svækker dem. Flyt dyrene ved rengøring med en fugtet, ren beholder, og vask hænderne før og efter. Bland aldrig arter eller former, da det kan sprede sygdomme og give stress.

A. trivittata er dagaktiv og synlig. I naturen bærer hannerne haletudser flere hundrede meter fra deres territorium og finder hjem igen, også når de flyttes helt ukendte steder, så arten har en god stedsans. Det taler for et rummeligt, varieret terrarie.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er den største og fyldigste. Hannerne kalder højlydt og forsvarer et lille territorium, og det er det sikreste tegn. Kønnet kan først afgøres, når dyrene nærmer sig kønsmodenhed. Angivelserne for kønsmodenhed i fangenskab svinger fra under et år til omkring to år. Hold fire til fem unger, så der med stor sandsynlighed er et par imellem.

Fremgangsmåden er lånt fra pilegiftfrøer i almindelighed: opdræt hellere dyrene selv end at købe kønsbestemte voksne, så får man tid til at lære dem at kende og sikre dem god næring.

PARRING

Parringen sker i regntiden, hvor hannen kalder fra sit territorium og lokker hunnen ind. For at efterligne naturen kan du skrue ned for sprøjtningen og foderet i flere uger: luftfugtigheden må falde til cirka 70 %, men frøerne skal altid have adgang til vand, og foderet halveres. Bagefter vender du tilbage til normal sprøjtning, hvilket ofte udløser æglægning. Pausen giver hunnen tid til at opbygge fedtreserver og kan give større kuld og sundere afkom.

Tag en pause, hvis hunnen virker udmattet: fjern hannen i et par måneder. Hverken tørkeperioden eller pausen er dokumenteret for arten selv; fremgangsmåden er lånt fra pilegiftfrøer generelt.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges i løvet på jorden under blade og små skjul, og i terrariet kan en filmdåse eller en petriskål under en kokoshytte fungere som æglæggested. Et kuld er på 15-40 æg: i naturen omkring 40, og hannen er set bære 15-32 haletudser ad gangen, i gennemsnit 22.

Hannen passer æggene, indtil de klækkes efter cirka 15-22 dage. Derefter bærer han haletudserne på ryggen til vand: i naturen stillestående vandhuller i et delvis udtørret vandløb eller en oversvømmet eng i skovkanten, og nogle gange flere hundrede meter væk. Haletudserne er altædende, og i naturen kan flere hundrede ligge i samme vandhul. Det er ikke dokumenteret, hvor mange der kan holdes sammen i fangenskab. Det mest forsigtige er at flytte dem til små beholdere med rent, blødt vand, enkeltvis eller få sammen, og give dem fint plantefoder og alger. Skift en del af vandet jævnligt, og hold vandet ved stuetemperatur.

METAMORFOSE

Æggene klækkes efter cirka 15-22 dage. Haletudserne bruger 40-90 dage på at nå metamorfose i fangenskab, og tidsrummet afhænger af temperatur og foder. I naturen er der målt 41-54 dage.

Når forbenene kommer, holdes vandet lavt, og der skal være nem adgang til land og fugtige skjul, så de små frøer ikke drukner. Når halen er trukket ind, flyttes de forvandlede unger til et fugtigt terrarie uden dybt vand.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger fodres med de mindste foderdyr, som bananfluer af arten *D. melanogaster* og springhaler, og senere *D. hydei*. Størrelsen på den første føde er ikke dokumenteret for arten. Fodr dem dagligt, og drys med kalk og vitaminer. Hold dem fugtigt, og giv dem rigeligt med løv og små skjul. Væksten er ikke dokumenteret for arten, men unge dyr vokser hurtigt og bliver kønsmodne efter et til to år.

Unger kan holdes sammen i en gruppe, så længe der er plads og foder nok. Når de nærmer sig kønsmodenhed, bør du dele dem op i par.

Sundhed og typiske fejl

Pilegiftfrøer er hårdføre, når forholdene er stabile, men visse fejl går igen:

- Udtørring: for lav luftfugtighed giver fladt udseende, passivitet og tør hud. Hæv fugten og sprøjt med det samme.
- Overophedning: temperaturer over cirka 29 °C er farlige. Flyt terrariet eller køl det ned.
- Mangler: for lidt kalk, D3 eller vitaminer giver deforme knogler og svage dyr. Brug tilskud ved hvert måltid.
- Parasitter og svampe: hvis en frø taber vægt trods god appetit, eller hvis der er hævelser, rødme eller sår på huden, skal den til en dyrlæge med forstand på padder.
- Dårlig hygiejne: rens vandskål og skimmel jævnligt, og hold nye dyr i karantæne, før de kommer ind til de andre.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.